

пж са приму священство. **Запѡвамъ** *оа* приемаю священство: У насъ има сега толкова си хорица кон-то едва чакать да дойдать Български владыци, та да ся запоятъ. *Л. Д. 1869 р. 223.* Коперникъ ся върна при уйкж си въ Вармѣя, дѣто ся запои. *Л. Д. 1874 р. 128.*

Запѡрка *с. ж.* 1) запоръ, засовъ, задвижка: Азъ строшихъ запоркитѣ (*die Riegel*) на твоята темница. *Рш. 115.* 2) препятствие: Нѣ всичкитѣ тѣя запорки не смалиха дерзъста на прѣтеля на Робенсына. *Р. А. 118.*

Запоръ *с. м.* 1) плотина: Такива запори, нѣ помалки, има и по срѣдѣ вады и при улия. *Пк. 81.* 2) остановка: Рема-та му е дошла отъ бръзъ запоръ на издышаніе-то. *Л. Д. 1871 р. 136.* 3) преграда запреть: Старѣшныи-ты не дръжатъ никакъвъ запоръ не грыжатъ ся за млади-ты. *Л. Д. 1870 р. 103.* Какъвъ надзоръ ся води и какъвъ запоръ ся дръжи у насъ въ черковно отношеніе? *Л. Д. 1870 р. 105.*

Запоствение *с. с.* заговѣнѣе. **Запостѣ** *м. св.* начну поститься: Въ понедѣльник-отъ отъ Сирници (после запоствение-то отъ мѣсо), жени-те не работаетъ ни отвораеъ ковчедзи-те. Той денъ сѣ викатъ Машовъ-денъ. *М. р. 522.*

Запѡтвамъ *м. дл.* убираю вѣтками ворота: Кунъ квечерина-та запотватъ, т. е. клаваеъ на врати-те трева (въ Юрьевъ день). *М. р. 523.*

Започѣтакъ *с. м.* начало, починъ: Наший-тъ започѣтакъ на умствено-то ни развитіе. *Л. Д. 1876 р. 145.*

Запѡчнж **Започѣнж** *м. св.* начну. **Запѡчвамъ** **Започѣвамъ** *м. дл.* начинаю: Тука той започнж най-велико-то си твореніе „Ев. Онѣгинъ“. *Л. Д. 1875 р. 57.* Започваме краткы тѣ ся изслѣдованя за сега отъ таж точкж зрѣнія. *Б. С. р. 12.* Къту свирня ся възвыши и убързи, той започва да играе юнашки. *Пк. 111.* И така започенж лѣкаръ-тъ да ж цѣри. *Сб. 74.* 2) *Въ средн. знач.* начнусъ, начинаюсъ; зарожусъ, зарождаясъ: А буря-та, която започенаж, държѣ цѣлж ноцъ *Р. С. 29.* Този ужасенъ примѣръ показа на Пруссіи-тѣ, че мѣчнотин-тѣ за тѣхъ сега започватъ. *Л. Д. 1872 р. 169.* Затова предговора за миръ ся прѣкжсна и непрѣтелства-та ся започенаха. *Л. Д. 1872 р. 176.* И тѣж започыла наука-та въ старж-тж Еладж. *Б. С. р. 8.*

Запѡж *м. св.* напою. **Запѡйвамъ** **Запѡйвамъ** *м. дл.* пою: Хранѣна е Мара сосъ рудо агне, Запоена е Мара сосъ роино вино. *В. 14.* Сосъ какво ли очарователное бѣлие ви сж заповли и толико убаятелно упоили? *Пс. 9—10 р. 13.* На заранъ-тж, баба-та запоява дѣте-то отъ медъ-тъ и вино-то, и намазва цицы-тѣ на майкж-тж. *Ч. 49.*